RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.001 van 17 februari 2003
in de zaak A. 83.657/IX-1785.

In zake : Philip DE MAERE,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. VAN GRIEKEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keverslaan 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Philip DE MAERE op 21 april 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 15 maart 1999 van de minister van Landsverdediging houdende weigering van zijn aanvraag tot vrijwillig ontslag met ingang van 20 april 1999;

Gelet op het arrest nr. 81.381 van 28 juni 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen met inbegrip van een dwangsom worden verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de voortzetting van de rechtspleging van verzoeker, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VAN GRIEKEN, die verschijnt voor verzoeker, en van majoor militair administrateur A. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 7 januari 1999 vraagt verzoeker, kapitein in het korps van de genie van de Krijgsmacht, zijn ontslag aan uit het kader van de beroepsofficieren en zijn overgang naar het reservekader. Hij geniet op dat ogenblik een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden, toegekend op grond van zijn tewerkstelling in de privé-sector.

1.2. Met het bestreden besluit van 15 maart 1999 weigert de minister van Landsverdediging het ontslag. Het besluit is als volgt gesteld :

> "ONTSLAGAANVRAAG
> Betreft : Kapt Ir P. DE MAERE
> BESLISSING : GEWEIGERD
> Motivering in rechte : Artikel 21 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren.
> Motivering in feite :
> Uit de lezing van het geciteerde artikel volgt dat het bekomen van een ontslag geen absoluut recht is, maar onderworpen is aan de beoordeling van de minister, die het individueel belang moet afwegen tegenover het algemeen belang.
> Er is een globaal tekort aan jonge officieren in de Landmacht. Bovendien is in het bijzonder in uw specialiteit de encadreringssituatie precair. Ten gevolge van de rekruteringsbeperkingen en de duur van de vereiste vorming van een ingenieur, is het bovendien onmogelijk op korte termijn de actueel openstaande functies op te vullen. Een bijkomend vertrek van ingenieurs zou het goed functioneren van de krijgsmacht aantasten.
> Ik stel verder vast dat u pas aan de rendementsvoorwaarden voldoet op 1 juli 2000.
> Om deze reden kan ik, tot mijn spijt, geen gunstig gevolg geven aan uw aanvraag tot ontslag";

1.3. Met het koninklijk besluit nr. 2683 van 28 januari 2000 wordt het ontslag van verzoeker aanvaard met ingang van 1 januari 2000, wordt zijn overgang naar het kader van de reserveofficieren toegestaan en wordt, voor verdere bevordering binnen dat kader, zijn anciënniteitsrang als reserveonderluitenant vastgesteld op 1 september 1988.

2.1. Overwegende dat verzoeker als gevolg van het sub 1.3. vermelde besluit, waarbij hij met ingang van 1 januari 2000 ontslag uit het beroepskader verkregen heeft, definitief het beroepskader van de Krijgsmacht verlaten heeft; dat de auditeur-verslaggever, van dat gegeven vertrekkend, ambtshalve het besluit geformuleerd heeft dat verzoeker definitief het actief kader van de Krijgsmacht verlaten heeft, dat daarmee zijn wens om zo snel mogelijk uit het beroepskader van de Krijgsmacht te kunnen treden verwezenlijkt is en dat hij derhalve geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van het bestreden besluit;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie betoogt dat de verwerende partij zijn oorspronkelijke ontslagaanvraag “niet gehonoreerd (heeft)” en dat “het bestreden besluit uitwerking gehad heeft tot en met 1 januari 2000" zodat zijn belang “wel degelijk aanwezig (is)”; dat de verwerende partij daar in haar laatste memorie tegenover stelt dat verzoeker “geen enkel concreet belang inroept en zich beperkt tot het formuleren van een algemeenheid”;

2.3. Overwegende, ambtshalve, dat verzoeker op eigen verzoek met ingang van 1 januari 2000 ontslag uit het beroepskader gekregen heeft; dat verzoeker in zijn laatste memorie geen concrete gegevens voorlegt die het door de auditeur-verslaggever ingenomen standpunt tegenspreken en waaruit blijkt dat, aangezien zijn ontslag slechts ingegaan is op 1 januari 2000 en niet op 20 april 1999 zoals oorspronkelijk door hem gevraagd, hij thans nog enig tastbaar voordeel kan halen uit de vernietiging van het bestreden besluit; dat het beroep bij gebrek aan actueel belang niet meer ontvankelijk is;

3. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie vraagt de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen; dat op die vraag niet wordt ingegaan; dat immers de verwerende partij de bestreden beslissing niet ingetrokken heeft, dat ook niet blijkt dat het koninklijk besluit van 28 januari 2000 het bestreden weigeringsbesluit heeft opgeslorpt, terwijl de hiervoor uiteengezette reden voor het teloorgaan van het belang volledig aan verzoeker te wijten is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**